

Einladung zur Bundesversammlung am 12. Juni 2011

Liebe Mitglieder,
ich lade Sie ganz herzlich zur Bundesversammlung 2011 des Deutschen Esperanto-Bundes e.V. ein, die im Rahmen des gemeinsamen Niederländischen und 88. Deutschen Esperanto-Kongresses über Pfingsten in Münster/Westf. stattfindet.
Ort: Haus Mariengrund, Nünningweg 133, D-48161 Münster, Stadtteil Gievenbeck, Zeit: Sonntag, 12. Juni 2011, ab 9h30

Vorgeschlagene Tagesordnung:

- 1.a) Begrüßung und Eröffnung
 - b) Feststellen der Beschlussfähigkeit
 - c) Genehmigung der Tagesordnung
 - d) Wahl der Protokollanten
 - e) Genehmigung des Protokolls der Bundesversammlung vom 23. Mai 2010 (siehe *Esperanto aktuell* 2010/3, S. 8-10 und 2008/4, S. 10ff)
 2. Berichte der Bundesorgane (Vorstandsbericht, Kassenführung, Rechnungsprüfer)
 3. Entlastung des Vorstands, insbesondere des Schatzmeisters
 4. Wahlen:
 - Wahl eines neuen Vorstands
Der Vorsitzende Dr. Rudolf Fischer und der stellv. Vorsitzende Andreas Emmerich stellen sich zur Wiederwahl. Die weiteren Kandidaten werden im Frühjahr 2011 bekannt gegeben.
 - Wahl der Rechnungsprüfer
 5. Haushaltsplan für 2011
 6. Behandlung von Anträgen. 2 Anträge stellt der Vorstand selbst, siehe rechts.
 7. Ort und Zeit der Bundesversammlung 2013
 8. Verschiedenes
- Ausführliche Unterlagen zu den einzelnen Tagesordnungspunkten werden den Mitgliedern mit den Tagungsunterlagen zur Verfügung gestellt. Weitere Anträge sollen rechtzeitig bei mir eingereicht werden. Soweit sie die Satzung, den Beitrag oder die Auflösung des D.E.B. betreffen, müssen sie mir 3 Monate vor der Bundesversammlung vorliegen. Ich freue mich, Sie in Münster begrüßen zu dürfen.

Dr. Rudolf Fischer
Bundesvorsitzender

Antrag des Vorstandes, die Ortsgruppenförderung ab 2011 neu zu regeln

In seiner Sitzung am 30. Oktober 2010 hat der Vorstand des Deutschen Esperanto-Bundes beschlossen, der Bundesversammlung folgenden Vorschlag für die Neuordnung der Ortsgruppenförderung vorzulegen.

Um die Bezeichnung „anerkannte Ortsgruppe des D.E.B.“ führen zu dürfen, sind folgende Bedingungen ab 2011 notwendig:

- Die Ortsgruppe muss als gemeinnützig anerkannt sein.
- Die Ortsgruppe muss mindestens 5 ordentliche D.E.B./DEJ-Mitglieder haben und insgesamt mindestens 10 Mitglieder umfassen. Nach Anerkennung durch den Vorstand des Deutschen Esperanto-Bundes steht der Ortsgruppe folgende jährliche Förderung zu: 10 EUR pro ordentliches Mitglied nach Stand des Vorjahres. Die Anerkennung ist unbefristet, solange die Bedingungen erfüllt sind und sie nicht von einer Seite aufgekündigt wird. Diese Förderregelung ersetzt die bisherigen individuellen Verträge.

Antrag des Vorstandes, die von einer Europa-Arbeitsgruppe zusammengestellten Sonnenberger Leitsätze zur europäischen Sprachpolitik des D.E.B. zu bestätigen

Sonnenberger Leitsätze zur europäischen Sprachpolitik – Sunmontaj gvidlinioj pri Eŭropa lingvopolitiko Allgemeine Sprachpolitik

1. Wir unterstützen die Mehrsprachigkeit.
2. Wir setzen uns für eine Erziehung zum Respekt gegenüber allen Sprachen, insbesondere bei Kindern und Jugendlichen, ein.
3. Wir unterstützen Initiativen zur interkulturellen Kommunikation im europäischen Rahmen.
4. Wir sind für eine Sprachpolitik, die nicht zur Verdrängung von Sprachen führt.
5. Wir sind gegen sprachliche Diskriminierung.
6. Wir regen einen EU-weiten zwischenstaatlichen Dialog über Sprachpolitik an.

7. Wir weisen auf den Konflikt zwischen den Empfehlungen der EU und deren Verwirklichung in den Mitgliedsstaaten in Bezug auf sprachliche Regelungen hin.

Esperanto in der EU

1. Wir erwarten eine sachlich begründete Haltung gegenüber Esperanto, insbesondere auch bei Fachleuten und Politikern.
2. Wir glauben, dass Esperanto die Bildung einer europäischen Identität unterstützen kann
3. Wir unterstützen die Idee, die Europa-Hymne auf Esperanto zu singen.
4. Die Erprobung von Esperanto als Arbeitssprache in bestimmten Organen und Einrichtungen der EU ist wünschenswert.
5. Esperanto als Relaisprache im Europäischen Parlament wäre von Vorteil.
6. Wir sehen zur Zeit keine Möglichkeit, dass Esperanto Amtssprache in der EU wird.

Esperanto-Unterricht

1. Wir empfehlen Esperanto als propädeutisches Instrument, um das Erlernen von Fremdsprachen zu unterstützen. Das Erlernen von Esperanto unterstützt sowohl das Erlernen weiterer Fremdsprachen als auch einen tieferen Einblick in die allgemeine Funktion der Sprache, auch der eigenen Muttersprache.
2. Wir empfehlen den Bürgern der EU, Esperanto als eine der zwei Fremdsprachen zu erlernen, deren Erwerb von der Kommission empfohlen wird. Der propädeutische Effekt des Esperanto kann dann den Bürgern die Aneignung von zwei oder mehr Fremdsprachen real möglich machen.
3. Wir empfehlen, Grundlagenwissen über Esperanto in Schulen zu vermitteln.
4. Wir empfehlen die Einführung von Esperanto-Unterricht als fakultatives Angebot an Schulen
5. Wir empfehlen Esperanto-Unterricht an Universitäten, zum Beispiel im Rahmen der Allgemeinen Studien
6. Wir empfehlen, Interlinguistik und Esperanto als Studienobjekte an Universitäten zu behandeln.

Sunmontaj gvidlinioj por Eŭropa lingvopolitiko

Jam delonge Germana Esperanto-Asocio (GEA) sentis la bezonon, havi gvidliniojn pri sia lingvopolitika laboro, precipe kunlabore kun Eŭropa Esperanto-Unio (EEU) en rilatoj al la politikistoj kaj instancoj de Eŭropa Unio (EU). Antaŭ 30 jaroj multaj Esperantistoj ankoraŭ iom naive atendis, ke la aliĝo de multaj pliaj ŝtatoj al EU konduku aŭtomate al pli granda atento de Esperanto kiel solvo por la komunikada problemo. El tio rezultis ofte nekunordigitaj aktivecoj de unuopaj arduloj, kiuj tamen nur malhelpis al konvene bona renomo de la Lingvo Internacia. Intertempe dominas sobereco pri la ŝancoj de Esperanto en EU. Aliflanke oni klare subtaksas kaj foje miskomprenas la laboron de EEU nuntempe.

Tial GEA sekvis la inviton de sufiĉe tradici-plena klerigejo, Haus Sonnenberg, en St. Andreasberg, montaro Harz/Germanujo, organizi de la 10a ĝis la 12a de septembro 2010 semajnfinan seminarion pri du temoj: Unue, por eksteruloj: „Ĉu Esperanto kiel pontlingvo en Eŭropa Unio?“, kaj due, por aktivuloj: „Kiujn gvidliniojn havu nia laboro por Esperanto en EU?“ Per la unua temo GEA esperis, efiki ankaŭ en la ne-Esperantista publiko. Tamen tio tute fiaskis: Eĉ ne unu ne-Esperantisto aliĝis al la seminario, kvankam la klerigejo varbadis kiel kutime.

Por la dua temo GEA invitis s-inon Maja Tišljarić, gvidi la kunsidon, enkonduki en la scion pri la organoj de EU kaj ties ebloj, precipe, pri ĉio, kio rilatas al la reguloj de lingvo-uzo, kaj gvidi poste la debaton pri la dezirataj gvidlinioj. Tion ŝi suverene kaj simpatie faris.

Kvankam GEA principe invitis ĉiujn interesatojn kaj logis per apar-

ta subvencio, nur 11 aktivuloj sekvis tiun alvokon. Tamen tiu rondo estis favore miksitaj laŭ diversaj kriterioj: partoprenis funkciuloj de GEA kaj Germanaj Esperanto-Junularo (GEJ), de la Eŭropa Komisiono de GEA, de „Gesellschaft für Interlinguistik“, de la politikaj Verduloj; sciencistoj, instruistoj, informadikistoj, studentoj, kun plej diversaj spertoj kaj konoj. Komune oni studis la tezojn de pluraj aŭtoroj, kiuj skribe komunikis siajn pensojn pri ebloj kaj febloj de Esperanto en EU.

La kleigejo „Haus Sonnenberg“ en St. Andreasberg.

Regis ĝojinda laborplena etoso, sen flamaj disputoj, sed kun komunanima rezulto, kiun la partoprenantoj provis formuli kaj strukturi al sistemo de gvidlinioj, en diversaj subgrupoj:

- Ĝenerala lingvopolitiko en EU
- Esperanto en EU
- Esperanto-instruado

Certe la gvidlinioj bezonas ankoraŭ pluan poluradon kaj eble tiun aŭ jenan korekton, sed principe la tuto jam taŭgos por trovi konsenton ene de GEA kaj eble pli vaste.

Pro tiu iom provizora (en la Germana formulita) stato mi rezignas tie ĉi, jam malkaŝi pliajn detalojn. La tendenco estas tamen, rezigni utopiajn, laŭleĝe ne realigeblajn postulojn, ekzemple „Esperanto kiel plia oficiala lingvo de EU“ ktp., sed aliflanke

insisti, ke Esperanto trovu la merititan respekton pri siaj kapabloj kaj kulturaj kvalitoj. Kompletigas tion rekomendoj, ekzemple sproni interlingvikajn lekcionojn en la universitatoj kaj kursojn tie kaj en lernejoj.

Gravas plie disvastigi la komprenon, ke Esperantistoj ne volas sole politikan progreson de Esperanto, sed – per Esperanto – alstrebas pli altajn celojn, kiel samrajtecon de ĉiuj homoj kaj kulturoj, specife lingvoj. Tial malaperu la miskompreno, ke Esperantistoj celas „senforman kulturkaĉon“, kion neinformitoj foje asertas, sed la idealojn de Eŭropo, ekzemple „unuco en plureco“, ankaŭ en multlingveco. Kaj tia Eŭropo estas por Esperantistoj nur antaŭŝtupo por mondvasta modelo.

Skribe kontribuis al la seminario ankaŭ Seán O’Riain, prezidanto de EEU, per listo de rekomendoj, kiel trakti politikistojn, precipe la Eŭropajn parlamentanojn. Ankaŭ tiu teksto trovis atenton kaj aprobon. GEA nun zorge formulos la gvidliniojn, kune kun klarigaj komentoj, por poste prezenti ilin al pli vasta Esperanta publiko.

Sub la impresado de tiu sukcesa kaj produktiva semajnfino la ĉeestantoj proponis, ke GEA por aktivuloj de tempo al tempo ree organizu similan semajnfinan seminarion (kaj ree en tiu tre taŭga kaj agrabla klerigejo). Fine la seminario por la GEA-membroj ankaŭ estu ekzemplo, kiel la GEA-estraro estonte uzos la pli altajn membrotitolojn por povi elspezi pli da mono por la centraj taskoj de Esperanto-organizo. Venonta seminario sekve traktu la praktikan laboron, per kiu GEA konsekvence apliku la ellaboritajn gvidliniojn.

Rudolf Fischer